

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

privind protecția întreprinderilor publice românești împotriva preluărilor ostile și pentru asigurarea continuității lor

Parlamentul României adoptă prezenta lege

Art. 1. - (1) Prezenta lege se aplică întreprinderilor publice, astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 2 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind governanța corporativă a întreprinderilor publice, respectiv, regiilor autonome, companiilor și societăților naționale, societăților la care statul sau autoritățile publice locale sunt acționari unici, majoritari sau semnificativi, precum și societăților la care entitățile mai sus enunțate sunt acționari unici, majoritari sau semnificativi.

(2) Prezenta lege se aplică și băncilor, precum și societăților de asigurare la care statul deține controlul acționarial sau o participație semnificativă.

Art. 2. - (1) Scopul prezentei legi este protecția întreprinderilor publice românești împotriva preluărilor ostile. De asemenea, prezenta lege este menită a asigura continuitatea economică a acestor întreprinderi publice.

(2) Există preluare ostilă, în sensul prezentei legi, când transferul controlului întreprinderilor publice românești se efectuează către un terț fără acordul acționarului

unic sau majoritar, al administratorilor și al reprezentanților salariaților. Sunt forme de preluare ostilă și acordurile sau convențiile care simulează o cedare amiabilă a controlului către un terț.

(3) Controlul societății înseamnă, în sensul prezentei legi:

(a) deținerea majorității drepturilor de vot în adunările generale ale acționarilor sau ale asociaților;

(b) dreptul de veto asupra modificării actelor constitutive ale societății;

(c) dreptul de a numi și revoca majoritatea membrilor în conducerea executivă a întreprinderii publice.

Art. 3. - (1) Se instituie în favoarea Statului român un drept de preempțiune privind cedarea controlului asupra întreprinderilor publice, precum și asupra fostelor întreprinderi publice, între timp privatizate.

(2) Dreptul de preempțiune al Statului român privește și transferul dreptului de proprietate asupra activelor individual determinate care fac parte din infrastructura critică națională, cesiunea fondului de comerț și transferul ansamblurilor sau subansamblurilor de active aflate în stare de funcționare care aparțin întreprinderilor publice sau fostelor întreprinderi publice, între timp privatizate.

(3) Dreptul de preempțiune se aplică atât în cazul vânzării, cât și în cazul schimbului, al dării în plată sau al împrumutului convertibil în acțiuni sau în părți sociale.

(4) Tranzacția cu terțul, în oricare dintre formele prevăzute la art. 3 alin. (1)-(3), este considerată încheiată sub condiția rezolutorie a refuzului titularului dreptului de preempțiune de a-și exercita dreptul în termen. În cazul în care titularul dreptului de preempțiune optează pentru perfectarea tranzacției, iar nu pentru desființarea acesteia ca urmare a îndeplinirii condiției rezolutorii, se aplică dispozițiile art. 1733 din Codul civil, conform cărora titularul dreptului de preempțiune se subrogă în drepturile terțului, preluând poziția contractuală a acestuia.

(5) În condițiile prezentei legi, majorarea capitalului social prin noi aporturi în numerar sau în natură ale unui terț, precum și fuziunea sau divizarea care determină diluarea participației acționarilor sau a asociaților inițiali la capitalul social al societăților rezultante sunt permise numai dacă sunt utilizate ca metode de restructurare, prevenție a insolvenței sau reorganizare judiciară, menite a asigura continuitatea întreprinderii publice.

(6) Dreptul de preempțiune prevăzut la art. 3 alin. (1)-(2) nu se aplică societăților aflate în procedura de restructurare sau de prevenție a insolvenței ori în procedura de insolvență.

(7) Dreptul de preempțiune prevăzut la art. 3 alin. (1)-(2) nu se aplică valorilor mobiliare tranzacționate pe piața de capital.

Art. 4. - Dacă întreprinderile publice sunt de interes local, se instituie în mod corespunzător un drept de preempțiune în favoarea unităților administrative-teritoriale, în condițiile art. 3.

Art. 5. - (1) Statul român își exercită dreptul de preempțiune prin Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului – AAAS.

(2) Autoritățile unităților administrativ-teritoriale își exercită dreptul de preempțiune prin reprezentanții lor legali.

Art. 6. - (1) Titularul controlului asupra societăților prevăzute la art. 1, care intenționează să îl cedeze unui terț sau, după caz, societatea care intenționează să transfere unui terț fondul de comerț sau activele prevăzute la art. 3 alin. (2), sunt obligați să notifice de îndată preemptorului cuprinsul ofertei terțului, a promisiunii de contractare sau a contractului încheiat cu un terț. Notificarea poate fi făcută și de acesta din urmă.

(2) Notificarea va cuprinde numele și prenumele înstrăinătorului, descrierea drepturilor de control asupra societății sau activelor ori a fondului de comerț ce urmează a fi înstrăinat, sarcinile care le grevează, termenii și condițiile transferului, precum și orice alte elemente de identificare a obiectului transferului către terț.

(3) Dreptul de a dobândi controlul asupra societății sau activele ori fondul de comerț se exercită printr-un acord scris al titularului dreptului de preempțiune, însoțit de consemnarea prețului la dispoziția înstrăinătorului.

(4) Dreptul de preempțiune se exercită în termen de cel mult 45 de zile calendaristice, termen care curge de la comunicarea către titularul dreptului de preempțiune a notificării prevăzute la alin. (1)-(2).

Art. 7. - (1) Prin exercitarea preempțiunii, contractul se consideră încheiat între titularul dreptului de preempțiune și înstrăinător în condițiile cuprinse în contractul încheiat cu terțul. După caz, oferta terțului, promisiunea de contractare sau contractul cu terțul se desființează retroactiv.

(2) Clauzele contractului încheiat cu terțul având drept scop să împiedice exercitarea dreptului de preempțiune nu produc efecte față de titularul dreptului de preempțiune.

Art. 8. - (1) În cazul întreprinderilor care funcționează în domenii esențiale ale economiei, transferul către terți cu cetățenie sau naționalitate străină poate fi efectuat doar cu acordul Guvernului, chiar și în situația în care Statul român nu și-a exercitat dreptul de preempțiune prevăzut la art. 3.

(2) Domeniile esențiale ale economiei sunt: transportul aerian și feroviar, transportul rutier de marfă, producția, transportul și distribuția de energie electrică, gaze și energie termică, agricultura, industria alimentară, resursele naturale, metalurgia, industria materialelor de construcție, producția și distribuția de medicamente și echipamente medicale, activitatea bancară și de asigurări, precum și activitățile desfășurate de întreprinderile publice care gestionează infrastructuri critice naționale astfel cum acestea sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2010 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice.

(3) În caz de refuz al acordului de transfer, titularul întreprinderii poate obține împrumuturi guvernamentale sau facilități de garantare a unor împrumuturi, în scopul asigurării continuității întreprinderii. Împrumuturile și facilitățile de garantare pot fi acordate atât pentru capital de lucru, cât și pentru investiții de dezvoltare, precum și pentru mentenanța și înnoirea activelor circulante, în special, utilajele și tehnologia.

Art. 9. - (1) Statul român, în cazul întreprinderilor de interes național, precum și unitățile administrative-teritoriale, în cazul întreprinderilor de interes local, pot acorda societăților prevăzute la art. 1 împrumuturi convertibile în acțiuni sau în părți sociale, conversia putând antrena și preluarea controlului asupra întreprinderii.

(2) Dobânzile și celelalte costuri ale împrumuturilor acordate conform art. 9 alin.(1) nu vor putea depăși cu mai mult de 1,5 puncte procentuale dobânda de referință a BNR. În vederea finanțării acestor împrumuturi se vor putea emite obligațiuni dedicate acestei finanțări, care vor fi listate la bursa și oferite, în principal, populației, în vederea subscrierii. Asemenea obligațiuni vor putea fi achiziționate și de fondurile de pensii publice administrate privat, precum și de bănci sau alți investitori sofisticăți, dar numai în limita unui procent de 20% din fiecare emisiune de obligațiuni dedicate finanțării întreprinderilor publice.

(3) Pentru finanțarea prevăzută de art. 8 alin. (3), se vor putea emite obligațiuni convertibile în acțiuni destinate populației. Conversia va putea fi efectuată exclusiv de către cetățenii români deținători ai obligațiunilor, pe baza acordului sau a cererii lor exprese.

Art. 10. - Simularea prin diverse instrumente juridice sau contabile a unor situații sau evenimente în derulare de natură a înlătura aplicabilitatea prezentei legi în vederea ocolirii condițiilor de aplicare a criteriilor prevăzute la art. 1 este inopozabilă titularilor dreptului de preempțiune.

Art. 11. - Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

Președintele Senatului

Președintele Camerei Deputaților